

sticah zvejo to zalogo, ne zapopademo, zakaj se dotičnim trgovcom vsako leto ne razpošilja račun, bolj na drobno spisan; še manj pa zapopadamo, zakaj da sl. zbornica ni tega računa od 6. decembra 1860 do 6. dec. 1861 tistim možem, ki so bili v zbornici za preglednike tega računa izvoljeni, v pretres poslala, in kako je mogel zbor od 30. jan. t. l. ta račun „brevi manu“ potrditi, dokler se ni spolnilo, kar je bilo v zbornici sklenjeno, čeravno je račun čez leto in dan potreboval, da je priromal v sejo! Mi imamo sicer zaupanje na poštenost moža, kateremu je bilo računsko opravilo izročeno; al to terjamo, da se spolnujejo zbornični sklepi in da se godi vse očitno in se nikjer luč pod mernik ne stavi. Naša sl. kupčijska zbornica se mora odvaditi tiste priljubljene navade, da preveč „po domače“ ravna, in čeravno ne želimo birokratizma pri nji, trjamo vendar, da spoštuje svoje lastne sklepe. Čudimo se le gosp. odborniku Haiman-u, ki se, kakor pravi, tako rad za ustavno ravnanje poteguje, da tudi njemu je všel ta preveliki „Formfehler!“

Iz Ljubljane. Praveznanska družba ima svoj veliki zbor v petek 7. dan t. m. popoldne ob 5. uri v magistratni hiši. Predmeti bojo: 1) Zapisnik 7. seje se bo bral; 2) novi udje se bojo volili, 3) prvi tajnik gosp. dr. Etb. Costa bo vsled §. 12 družbenih postav razodel, kaj je družba dosihmal dovršila, 4) gosp. dnarničar bo razložil letni račun in prevdarek dohodkov in stroškov za leto 1862, 5) iznova se bojo volili: predsednik, podpredsednika, tajnika, dnarničar in preglednik družtvenega računa, 6) odbor, ki je bil v poslednji seji izvoljen, da naj osnuje opravljen red za družtvene zборе, bo povedal, kar je sklenil o tej zadevi.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. (Iz državnega zbora). V seji 28. t. m. je prišel Tašek-ov predlog zastran advokatov in notarjev na vrsto. V imenu za to izvoljenega odbora je stopil prof. Herbst na oder in rekel, naj vsak, kdor se zamore skazati s potrebno, po postavi odločeno vednostjo, bode advokat; zagovarjal je ta predlog posebno z glavnim pravilom svobodne države, da bode vsakemu delo pripušeno, za katero je sposoben, in naj se ljudstvu ne prepisuje, kterege si hoče za pravosrednika izvoliti. — Zoper ta predlog so govorili dr. Fischer, rekši, da se prostost advokacije v drugih deželah ni potrdila in da v Avstrii ne čutimo te potrebe itd. Tudi Kaisersfeld in Hasner sta govorila zoper ta predlog, rekši, da se sedaj še ni ob pravem času; tudi Krommer je zoper ta predlog govoril, pa čisto nič novega povedal, kar bi ne bili že predniki njegovi rekli. Za prostost advokacije pa so se potegovali dr. Giskra, Tašek, dr. Wieser, Rechbauer, dr. Ryger, in dokazovali, da advokati ne smejo po vladi izvoljeni biti, ako hočejo biti popolnoma samostojni. Če ima vsakdo pravico do dela, mora tudi advokacija prosta biti. Da imamo toliko zakotnih pisarjev, je znamenje, da imamo premalo advokatov. Sicer naj vsak skrbi, kako bo izhajal; saj tudi pri dohtarjih zdravilstva ni nikjer govorjenja od „Lokalbedarf-a“ itd. Tudi gosp. minister Lasser besedo poprime, pa pravi, da danes še ni čas za prostost advokacije, ker se mora poprej nova sodniška ravnava vpeljati, preden se mora ta zadeva rešiti. Dr. Giskra pravi, da bi bil pač srčno želel, da bi bil državni zbor druge veliko bolj potrebne reči v roke vzel, al ker že pretresamo to reč, jo moramo rešiti v soglasji svobodne države, in le to rečem, naj odbor ob enem, ko snuje postavo za svobodo advokacije, tudi izreče lastnosti, ki jih mora vsak imeti, kdor hoče advokat biti. Dr. Wieser apelira na velikodušno politiko državnega ministerstva, ter pravi, da zbor ima pravico, tako politiko od ministerstva pričakovati, in jo še pričakuje; al čas je, ker že dolgo čakamo, da ministerstvo nastopi to pot, na kateri cvete

blagor državi. Kurajža veljá (audaces fortuna jurat)! — Ko je prišlo k glasovanju, je velika večina državnega zbora sprejela dr. Giskrov predlog. — V prihodnjem zboru pride v posvetovanje nova postava, ki jo je minister dnarstva v seji 25. p. m. napovedal, rekši, da dнарne okoljšine zahtevajo, da se v velikih glavnih mestih vsake dežele od tako imenovanih žganjic (žganih vin), kakor so žganje, špirit, rum, arak itd. ne pobira več davek le za droži, ki so bile v žganjarijah porabljene za napravo žganja, ampak da se z davkom obloži že narejeno žganje po meri njegovi in po stopnjah vinskega cveta. Ako se to zgodi, bo potem lahko v imenovanih večih mestih žganje potisniti v vikši davek. Potem so ne bojo mogli žganjarji norčevati, da se od žganja manj davka plačuje kakor od družega človeškega živeža, in državi se bojo naklonili veči dohodki.

— „Hlas-u“ se odtod piše vesela novica, da brž po sklenjenem državnem zboru se bojo začeli deželni zbori po deželah.

— 26. dne p. m. je g. državni minister Schmerling iz rok Njih Veličanstva prejel veliki križ Leopoldovega reda.

— Slavnoznan skladavec srbskih narodnih pesem gosp. Kornel Stanković razglasa, da bo izdal vse srbske narodne cerkvene pesmi, ki jih je nabral in v notah harmonično spisal, ter bo izdajanje to začel z „liturgijo sv. Janeza Krisostoma. Cena z 6 gold. 50 kr. je silno nizka, in želeli je, da se iskreno podpira to narodno podvzetje.

Hrvaško. Iz Zagreba. Iz Beča se sliši, da deželna viša sodnija vendarle pride v Zagreb, in da se sklep Njih Veličanstva v kratkem pričakuje.

Ogersko. Iz Pešta. „Sürgony“ razglasa oklic deželnega poglavarstva, katero pravi, da sedanja začasna uredba dežele ostane, dokler ne bo deželni zbor državno-pravnih vprašanj rešil. — Kdaj pa bo ogerski deželni zbor se spet začel, ni še duha ne sluha, kakor tudi od hrvaškega ne; pa tudi od erdeljskega se nič ne sliši. Ker pa vendar je potreba silna, da se notranje zadeve našega cesarstva tako poravnajo, da bi vsi narodi avstrijski stali kakor en mož zoper sovražnike unanje, je pač živo želeli, da bi visoka vlada sama na podlagi oktoberkega diploma revizijo februarke ustave začela po načelu njenega 14. §.; saj je slišalo iz različnih dežel, čeravno se je veliko pisalo o slovesnostih 26. februarja, da le manjšina, ne pa večina ljudstva se je udeležila one svečanosti. — V gori omenjenem razpisu tolaži deželni poglavar uradnike, ki so v sedauji začasni službi, da bo vlada za nje tudi pozneje zvesto skrbela.

Francozko. Iz Pariza. Cesarjevič (princ) Napoleon je v zboru starešinstva 22 t. m. neizrečeno hudo govoril zoper Avstrijo. Knez Metternih, poslanec avstrijski v Parizu, se je brž potem podal k Thonvenelu, ministru unanjih zadev, in ga naravnost prašal: naj mu pové, ali je morebiti tudi vlada francozka takih misli? Minister pa mu je odgovoril, da vlada francozka ne vzame nobene odgovornosti na-se za to, kar je cesarjevič sam iz sebe govoril, in je obljubil, pri prvi priliki očitno pokazati, kako prijazna je francozka vlada vstrijski. — 1. dan t. m. je spet govoril cesarjevič Napoleon; v tem govoru trja, naj Francozi zapustijo Rim, pa papežu zagotovijo dnarno in duhovno neodvisnost. Minister Villault reče na to, da francozka vlada bo to reč drugikrat v obravnavo vzela, in da politika vlade se ne strinja s politiko cesarjevičevo.

Črnagora. „Srbs. Dnev.“ piše, da v Črnogori je vse le ene misli, da se Hrcegovincem mora pomagati iz strašnih nadlog.

Rusko. Iz Petrograda 23. sveč. Carski ukaz dovoljuje prihodnikom iz tujih dežel oprosteno od davkov in vojaščine in da se vsak sme po svoji veri ravnati. Menonitom daje ta ukaz še posebne obljube. Za boveljavo teh pogodb bo vladi posebna skrb.